

Eğitim Felsefesinde İnsan Doğasının Rolü

Gül TUNCEL¹ & *Mustafa İÇEN²

¹Marmara Üniversitesi, Türkiye

²Yıldız Teknik Üniversitesi, Türkiye

Gönderilme Tarihi: **Mayıs 2018** Kabul Tarihi: **Haziran 2018**

Özet:

Düşünce tarihindeki pek çok filozofun da dile getirdiği gibi insan, ancak eğitim yoluyla insan olmakta ve diğer canlılardan farkını ortaya koymaktadır. İnsan doğuştan birtakım yeteneklerin hammaddesi ile doğmaktadır. Bu hammaddelerin işlenmesi yani insanın gelişimi ve sürekli yeni bir form kazanması ancak eğitim yoluyla gerçekleşmektedir. Bu da insanın kendi başına gerçekleştirebileceği bir şey değildir. Bu nedenle eğitimin belli kurumlar aracılığı ile gerçekleştirilmesi zorunluluğu oluşmaktadır. Böylece, günümüzün en önemli konularından biri, hem kendisini hem de içinde yaşadığı toplumu geliştirecek olan insanın eğitimi problemi olmaktadır. Çünkü eğitim, toplumu çağdaş ve gelişmiş bir hale getirmenin hareket noktalarından birini teşkil etmektedir. Bireyi ve toplumu gelişmiş ve yetkin hale getirmenin en önemli adımı da eğitim felsefesinden geçmektedir. Bu bağlamda eğitim felsefesinde insan doğasının rolünün tartışılması önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Eğitim felsefesi, insan doğası, reform, değişim.

Abstract

As many philosophers in the history of thought have expressed, human beings become human beings through education and show their difference from other living things. Human beings are born with certain abilities. The development of these talents, that is, the development of the human being and the constantly new form, is realized through education. This is not something that people can perform on their own. For this reason, the necessity of training is realized through certain institutions. Thus, one of the most important issues of today is the problem of the education of the human being who will develop both the self and the society in which he lives. Because education, society poses one of the starting points to make a contemporary and sophisticated. The most important step in making the individual and society advanced and competent is through the philosophy of education. Therefore, it is important to discuss the role of human nature in educational philosophy.

Keywords: Education philosophy, human nature, reform, change..

*Sorumlu Yazar E-mail: micen@yildiz.edu.tr
Orcid ID:

GİRİŞ

Eğitimin hem öznesi hem nesnesi olan insanın nasıl algılandığı, nasıl değerlendirildiği eğitim felsefesinin en temel sorularından biridir. Bir bütün olarak insanın bilgisi, eylemleri, değerleri, inançları eğitimin nasıl yapılması gerektiğinin işaretlerini oluşturmaktadır. İşte bu noktada eğitim ve devlet arasındaki ilişki gündeme gelmektedir. Devletin nasıl bir insan tipi yetiştirmek istediği sorusu bu ilişkinin önemini ortaya koymaktadır. Ancak devletin bilimsel, felsefi ve pedagojik birikim ve görüş tarzını toplumsal ve kültürel özellikleri de dikkate alarak değerlendirmesi ve hayata geçirecek olanakları sağlaması gerekmektedir (Anđ, 2006, s. 63-64). İnsanın olası potansiyelini gerçekleştirme ve geliştirmeyi eğitimin amacı olarak değerlendirip bu amaca yönelik programlar geliştirilmelidir.

Eğitim tarihi boyunca eğitim kavramına yapılan tanımlar, eğitime atfedilen amaçlar, işlevler ve sorumluluklar değişiklik göstermektedir. İnsanın özne olarak keşfiyle birlikte paralel gelişen modern eğitim felsefeleri deneyim, bilgi, değer ve ilerleme kavramlarını ön plana çıkarmıştır. Zira deneyim, bilgi ve değer kavramları sadece insan dünyasının bir ürünü ve sadece insan için sözü edilebilecek kavramlar olarak karşımıza çıkmaktadır. Bu da insanın eğiten ve eğitilen bir varlık olmasından ileri gelmektedir (Çotuksöken, 1998, 92).

İnsan eğiten ve eğitilen bir varlık olarak düşünüldüğünde “İnsan doğası nedir?” sorusu çok önemli görülmektedir. Çünkü yaşamın anlamı ve amacı, insanın yapabilecekleri ve başarabilecekleri, temelde insan doğasına ilişkin düşüncelerden etkilenmektedir. Bu nedenle, eğitim işi şekillendirilirken insan doğasının neliğine bağlı olarak düzenlenmektedir. Örneğin, Amerika’nın sömürge döneminin büyük bir kısmında egemen olan Püriten görüşe göre insan doğası özünde kötüdür. Dolayısıyla çocuğa korkuyu, disiplini ve yasalara boyun eğmeyi aşılacak otoriter bir eğitim verilmelidir (Honer, vd., 2003, s. 374; Stevenson, 2005, s. 11). Görüldüğü gibi eğitim felsefesini oluşturmak için öncelikle insan doğasının neliğine ilişkin görüşleri incelemek gerekmektedir.

Araştırmanın Amacı ve Yöntemi

Bu araştırmanın amacı eğitimin hem öznesi hem nesnesi olan insanın nasıl algılandığı ve nasıl değerlendirildiğine ilişkin olarak eğitim felsefesi bağlamında çıkarımlarda bulunmak ve eğitim felsefesi görüşlerini alanyazına kazandırmaktır. Bu bağlamda ilgili literatür taranmış karşılaştırmalar ve değerlendirmeler yapılmıştır.

İNSAN DOĞASINA İLİŞKİN GÖRÜŞLER

“İnsan doğası nedir?” sorusu felsefi bir sorundur. Çünkü felsefe, bu soruna hem bilimlerin hem de dinlerin verilerini analiz ederek bütüncül bir bakış açısı ile bakabilmektedir. Aşağıda insan doğasına ilişkin görüşler kısaca şu görüşlerle özetlenmiştir (Honer, vd., 2003, s. 374-397; Rahmi, 2001, s. 95; Gökberk, 1979, s. 56-57; Akarsu, 1962, s. 137; Midgley, 1995, s. 4):

İnsan doğası bencil, saldırgan ve anti sosyaldır. İnsan doğası ile ilgili karamsarlık anlayışı dinsel, felsefi, bilimsel ve edebi düşünce tarzlarında farklı anlatımlar bulmaktadır. Geleneksel Yahudi ve Hıristiyan öğretileri, ilk günah fikrini ve insanın kötülüğe eğilimini vurgulamışlardır. Yahudi ve Hıristiyan dinlerinin tüm biçimleri, insan doğasının karanlık yüzünü öne çıkarmakla birlikte günahkâr insana bir çare de sunmaktadır. İnsan doğasının değiştirilemez, ama Tanrı inayeti ve gücüyle insanın kişiliğini manevi bir kişiliğe dönüştürerek onu günahlarından arındırmak için bir yol tanımaktadır. Düşünce tarihinde benzer bir görüş Thomas Hobbes’ta görülmektedir. Hobbes’a göre insan, bencil bir yaratıktır ve varlığını sürdürüp geliştirme isteği

onun temel güdüsünü oluşturmaktadır. Bu yüzden her insan kendi çıkarlarını düşünmektedir ve her şeyi kendisi için istemektedir. Fakat bütün insanlar bunu istediği için “herkesin herkesle savaşı”, bir başka deyişle “insan insanın kurdu” durumu meydana gelir. Bu nedenle Hobbes, insanların birbirlerine zarar vermek için doğal bir eğilime sahip olduklarını düşünmektedir ve insan doğasının kötülüğüne çare olarak da pratik akla başvurulması gerektiğini söylemektedir. Çünkü ancak akıl sayesinde insan bir toplum sözleşmesi yaparak bu doğal halinden kurtulabilir. Platon da Hobbes gibi insan doğasını güvenilir görmemektedir. Ona göre insan doğasının akıl tarafından denetim altına alınması gerekmektedir. Böylece insanlar toplumsal olarak otoriter bir yönetime boyun eğmelidir.

İnsan doğası toplumsaldır ve olumlu özellikler taşımaktadır. İnsan doğasının asıl özelliği kendini gerçekleştirmeye doğru bir yönelim arz etmesidir. Aristoteles’te dahi görebileceğimiz bu düşünce, içsel güçlerin iyicil olduğu ve onları kapalı kalmaktan kurtarıp açmak gerektiği ile ilgili eğitim görüşlerine doğru yol almıştır. Rousseau, Froubel ve Bergson doğada ve insanlıkta olumlu amaçlara yönelmiş içkin bir hayat gücü olduğunu ileri sürmüşlerdir. Taoizme göre, insan doğası asıl kaynağında tüm var olanla özdeşdir. Bu doğa iyiyi ve kötüyü içermektedir. Doğduğunda bir kişinin doğası tertemizdir. Fakat içinde yaşadığı toplum ve doğal olmayan etkinlikler insan doğasının kirlenmesine neden olur. Marx bireye ilişkin her şeyin bilinci de dâhil olmak üzere yaşamının maddi koşulları tarafından belirlendiğini vurgulamaktadır. Marx’ın insan kavrayışının en özgün yanı, tamamen toplumsal bir doğamız olduğunu söylemesidir. İnsanın gerçek doğası toplumsal ilişkilerinin bir bütünüdür. Yemek yeme gereksinimi gibi birkaç biyolojik olgu dışında Marx, bireysel insan doğası diye bir şey olmadığını, bir toplum ya da dönemdeki insanlar için geçerli olan bir şeyin, başka bir yer ya da zamanda geçerli olmayacağını ifade etmektedir. Bir insanın tüm yaptıkları gerçekte bir toplumsal eylemdir. Yemek yeme, uyuma biçimlerimiz bile toplumsal olarak öğrenilir. İnsanların varlığını belirleyen onların bilinci değildir, tam tersine toplumsal bir varlık oluşları onların bilincini belirler. İnsanlara ilişkin her şey, bireylere dayalı olgulardan yola çıkarak açıklanamaz, bireylerin içinde yaşadıkları toplum da göz önüne alınmalıdır.

Marx ve Freud arasında bilincimizin gerçekte yetkin bir özgürlük ve rasyonellikten uzak, bilincine varamadığımız nedenler tarafından belirlendiğini söylemeleri açısından bir paralellik bulunmaktadır. Ancak Marx, bu nedenlerin toplumsal olduğunu ileri sürerken, Freud bunların bireysel ve ruhsal olduğunu ileri sürmektedir. Bununla birlikte o, tüm ruhsal oluşumların henüz bilinmeseler bile bazı fizyolojik temelleri bulunduğundan hiç kuşku duymamıştır.

Freud bireysel iyi olma halinin ruhun çeşitli bölümleri ile uyumlu bir ilişki içinde olmasına ve kişi ile yaşamak zorunda olduğu gerçek dünya arasındaki uyuma bağlı olduğunu söylemektedir. Ruhsal çatışmalardaki önemli etmenlerden biri, insanın kendini uymak zorunda hissettiği ölçütlerdir ve bu ölçütler bireyin toplumsal çevresinin bir ürünüdür. Buna öncelikle anne babası ile büyüme çağında onu etkileyen ve otorite uygulayan herkes dâhildir. Bu ölçütlerin aşılması, eğitimin özünü oluşturmada ve çocuğu uygar bir toplumun üyesi haline getirmektedir. Çünkü uygarlık kültürel başarıları olanaklı kılmak için içgüdülerin denetimini ve içgüdüsel tatminlerden özveride bulunmayı gerektirmektedir.

Budizm’e göre, ayrı bir insan doğası yoktur. Benlik, varlığın evrensel bütünlüğü içinde erir ve onunla birleşir. Bu her şeye ve herkese verilmiş olan Buda doğasıdır. İnsan doğasını bu şekilde tanımlamak, her şeyin insanın içinde mükemmel olarak var olduğunu, onun nesnel bir yapıya sahip olmadığını ifade etmek demektir. Bu durumda her insan diğer insanlarla birdir ve içlerinde sonsuz olanaklar taşımaktadır. Modern psikologlardan Maslow’a göre insan doğası, gittikçe daha tam bir varlık olmaya, kendini edimselleştirmeye, geliştirmeye doğru hızla ilerlemektedir. Werkmeister “İnsan ve Değerleri” adlı eserinde insan doğasının, kendi kendini

yönlendiren, kendi kendini düzenleyen, kendisine verilmiş gizil güçleri kendiliğinden açan bir süreç olduğunu dile getirmektedir. Bu süreçte bütün yeteneklerini kullanan insan, anti sosyal, bencil ve saldırgan olmaz. Irk, sınıf ve diğer farklılıkları dikkate almadan diğer insanlarla olumlu ilişkiler içindedir. Bu durumda insan doğasını değiştirmek değil onu geliştirmek için çalışmak gerekmektedir.

İnsan doğası gereği boş, esnek ve tepkiseldir. İnsan, doğuştan belirlenmiş bir doğaya sahip bulunmamaktadır. Bu nedenle sonsuz sayıda şekil verilebilecek kadar esnek bir yapıya sahiptir. Locke'a göre, ne doğuştan fikirleri ne de ilk günahı destekleyen bir kanıt mevcut değildir. İnsanın doğuştan getirdiği doğası boş, edilgen ve bu yüzden de bütünüyle şekillendirilmeye müsaittir. İnsan doğasına ilişkin bu bakış açısı, gelenekleri gevşetmeye, insan toplumuna yeniden şekil vermek için eğitimin gücünü savunmaya hizmet etmektedir. Watson ise bu konudaki görüşlerini şu sözlerle ifade etmiştir: "Bana bir bebek verin, onu sizin istediğiniz kişilik ve mesleğe göre biçimlendireyim. Çünkü geliştirilecek doğuştan gelen hiçbir yetenek yoktur." Skinner ise bizi olduğumuz kişi yapanın çevre olduğunu ileri sürerek insanın hayatta kalmasını sağlayacak tepkileri çıkarıp pekiştirmek için dikkatlice tasarlanmış bir çevreye ihtiyaç olduğunu söylemektedir. Varoluşçu düşünürlerden Kierkegard, insan doğası diye bir şeyin var olmadığını, Sartre ise insanları diğer varlıklardan ayıran şeyin böyle tanımlanabilir, belirli bir doğaları olmayışı olduğunu savunmaktadır. Sartre'a göre insan, ne Tanrı ne evrim ne de başka bir şey tarafından, herhangi bir amaçla yaratılmış olmadığını, yalnızca kendini var oluş halinde bulduğunu ve kendisiyle ne yapacağına karar vermek durumunda kaldığını ileri sürmektedir. Sartre, tüm insanların ne olmaları gerektiğine ilişkin hiçbir doğru önerme bulunmadığını ifade etmektedir. Ona göre insan doğası her bireyin seçimleriyle sürekli yaratılıp yeniden belirlenmektedir.

İNSAN DOĞASININ NELİĞİNE GÖRE EĞİTİM FELSEFELERİ

Yukarıda bahsedilen yaklaşımlar dikkatle incelendiğinde insana tek cepheden bakan görüşler olduğu fark edilmektedir. İnsan doğası yaklaşımları başlıca eğitim felsefeleri ile ilişkilendirildiğinde şöyle bir görünüm arz etmektedir.

Hıristiyanlığın temel ilkesi olup Bossuet ve Pascal tarafından savunulmuş olan insanın aslında kötü bir mayadan geldiği, aslının günah olduğu ve ancak Tanrının inayeti ile kurtulabileceği kanaatine (Ülken, 1967, s. 79) uygun olarak tasarlanan eğitim biçimi insan doğasının hiçbir şekilde değişmeyeceği kuralına dayanmaktadır. İnsan doğasının bu kötü mayası değiştirilemeyeceğine göre ilahi bilgilere, evrensel değerlere insanı yaklaştıracak olan bir eğitim verilmelidir. Hutchins'in de ifade ettiği gibi ortak bir insan doğası vardır ve daimici (Prennialism) eğitim, değişmeyen insan doğasını bir bütün halinde tutması, akıl ve mantığa dayalı düşünceyi, dünyanın fiziksel ve ruhsal değişmezliklerini anlatması gerektiğini savunmaktadır (Rich, 1992, s. 222; Doll, 1978, s. 27). Dünyanın her yerinde insanlar aynı oldukları için eğitimin amaçlarının da değişmemesi gerektiğini vurgulamaktadır. Bu değişmez amaç ise insanları sonsuz gerçek hayata hazırlamaktır (Ergün, 1996, s. 81). Görüldüğü gibi insanın doğuştan kötü olduğu ve onu ancak Tanrının kurtarabileceği yaklaşımı daimici eğitim felsefesinin görüşleriyle paralellik göstermektedir.

Bu görüşün tam tersi olarak Rousseau, Tanrının elinde her şeyin iyi olarak yaratıldığını fakat uygarlık tarafından sonradan bozulduğunu ileri sürmektedir (Price, 1962, s. 496). Bu durumda çocuk, yapay bir zihin eğitiminin her türlü baskı ve yaptırım gücünden sıyrılmış olarak yetiştirilmelidir ki bu da ilerlemeci eğitim felsefesinin görüşleriyle benzerlik sergilemektedir. Maslow'un da ifade ettiği gibi insan doğası gelişmeye doğru ilerlemektedir. Bu da insan doğasının bir gelişim içinde olduğunu, durağan olmadığını belirtmektedir. Bu görüşe paralel olarak ilerlemeci (progressivism) eğitim felsefesi, dünyanın görünür bir şekilde değişmese de

gerçekte değişmekte olduğunu ve eğitimin, sürekli değişmekte olan hayatı öğretmesi gerektiğini savunmaktadır. Çünkü insan mutlak gerçeğe ulaşamamakta ve yerine daha iyisini bulana kadar gerçek olarak kabul edebileceği doğrular koymaktadır (Morris, 1963, s. 77). İşte eğitimin de yapması gereken bu değişen düzene insanın ayak uydurmasını sağlamaktır. Yine Marx tarafından ileri sürülen insanın gerçek doğasının toplumsal ilişkilerinin bir bütünü olduğu düşüncesi esasicilik eğitim felsefesinin temel ilkeleriyle uyumaktadır. Zira Marx, bireysel insan doğası diye bir şey olmadığını söyleyerek insanın toplumsal var oluşu üzerine vurgu yapmıştır. Toplumu meydana getiren kültürel öğelerin aktarımı fikrinden hareket eden esasicilik te toplumun devamlılığını sağlamak için insanın toplumsal yönüne ağırlık vermektedir.

Üçüncü görüşe göre insan doğası diye belirlenmiş bir kalıp yoktur. Bu nedenle insan sonsuz sayıda kalıba girebilecek kadar esnek bir yapıya sahiptir. Böylece insan her çağda kendini yenileyebilecek özellikleri kendinde barındırmaktadır. Yeniden kurmacılık eğitim felsefesi de insan doğasının neliğini buna benzer bir şekilde görmektedir. Zira eğitim reformları vasıtasıyla insanın ve toplumun yeniden kurulabileceğini, kültürün yeniden biçimlendirilebileceğini düşünmektedir. Bu düşünce, Watson'ın da yukarıda belirttiği gibi eğitim yoluyla insanın istenilen her forma dönüştürülebileceği görüşüyle paralel bulunmaktadır.

SONUÇ

Kendimizi ve evrendeki yerimizi anlamamıza olumlu katkıda bulunan bu kuramlar, insana ilişkin tüm hakikatin farklı yönlerini vurgulamaktadır. Bunlardan her biri insan doğasına ilişkin görüşümüzü sürekli olarak değiştirmekte ve düşüncelerimizi etkilemeye devam etmektedir. Bu nedenle aralarında bazı temel uyumsuzluklar bulunmasına rağmen bu kuramlar, birbirini geçersiz kılmaktan çok birbirlerine katkıda bulunan kuramlar olarak görülebilir.

Sonuç olarak insanın neliği ile ilgili kavrayışlar gerçekleştirmek eğitim ile mümkün olabileceklerin sergilenmesi açısından önemlidir. Ancak sunulan bu insan doğasının neliğine ilişkin görüşler ve onlara paralel olarak seyreden eğitim felsefelerinden sadece birini benimsemek ve bütün eğitim etkinliklerini buna göre düzenlemek çok doğru görünmemektedir. Düşünce tarihinde de evrensel dinlerin inanç boyutunda da insan doğasının neliği ile ilgili krizlerin yaşandığı bilinmektedir. Stoacılar da “arzu ve akıl çelişkisi”, evrensel dinlerde “melek ve şeytan” kavramlarıyla birlikte konu ile ilgili ilk krizler (Elibol, 1999, s. 117) ortaya çıkmıştır. İnsanın içine düştüğü ikilemlerden nasıl kurtulacağı onun doğasıyla yakından ilgili bulunmaktadır. Fakat insan doğası incelendiğinde bazen birbirine benzer bazen de birbirine tamamen zıt olan farklı görüşlerin ileri sürülmesi ve hatta bazı bakımlardan hepsinin akla yatkın gözükmesi birden fazla türde insan doğası olmasına mı bağlıdır? Sorusu akla gelmektedir.

Bütün insanlar şu veya bu şekilde eğitilebilmektedir. Ancak hiç kimse bir hayvana dil, teknik ve ahlak gibi konuların içeriğine ait hiçbir şey öğretemez. Buna göre, tam olarak öğrenme olanağına dayanan evrensel bir insan doğasının mevcut olduğunu düşünerek insan doğasının neliğine yönelik bütün görüşlerden faydalanılması gerekmektedir. Bazen insan doğasının akıl tarafından denetim altına alınması gerektiğini kabul etme, bazen insanda olumlu amaçlara yönelmiş içkin bir hayat gücü olduğunu benimseme ve bazen de insanda istenilen formu kazandırılacak esnek bir yapı olduğu varsayımından hareket etme gibi ön koşulları eğitim felsefesinin içinde barındırmalıdır.

Değerlendirmeler sonucunda söylenebilir ki, beden ve ruhun bütünleştiği bir varlık olma niteliklerini neliğinde taşıyan insana bütünsel bir yaklaşımla bakmak gerekmektedir. İnsana sadece belirli bir yönden bakmak onu madalyonun bir yüzüyle görmek demektir. İnsan doğasının neliğine ilişkin bütün görüşleri göz önünde bulundurarak eğitim felsefelerini

düzenlemeye çalışmalı ve eğitim etkinliklerine yansımalarını sağlamaya çalışmalıdır. Bütün bilimlerin insanın neliği ile ilgili tüm sorunlara katkıda bulunacağı pek çok şey söz konusudur. Ancak bu katkının verimli olabilmesi için disiplinler arası olması gerekmektedir. Çünkü insan doğası, yalnızca fiziksel ve toplumsal bilimler arasında kalmayan insan bilimleri diye adlandırılan alan arasındaki sınırları yıkan bir konudur. Var olan toplumsal sorunlar da insan doğasının daha iyi araştırılması gerektiğini ortaya koymaktadır.

KAYNAKLAR

- Akarsu, B. (1962). *Max Scheler'de Kişilik Problemi*. İstanbul: İÜEF Yayınları.
- Anğ, T. (2006). *Felsefe, Eğitim, Tarih ve İnsan Üzerine Düşünceler*. İstanbul, Toroslu Yayınevi.
- Çotuksöken, B. (1998). *Eğitim Kavramı Üzerine*. İncancıl Yayınları.
- Doll, R. C. (1978). *Curriculum Improvement*. Massachusetts: Allyn and Bacon.
- Gökberk, M. (1979). *Felsefe Tarihi*. İstanbul: Remzi Kitabevi.
- Honer, S. M, Hunt, T. C, ve Okholm, D. L. (2003). *Felsefeye Çağrı*. Ankara, İmge Kitabevi.
- Midgley, M. (1995). *Beast and Man The Roots of Human Nature*. London and New York. Routledge.
- Morris, V. C. (1963). *Becoming An Educator*. Boston, Houghton Mifflin.
- Price, K. (1962). *Education and Philosophical Thought*. Boston, Allyn and Bacon.
- Rich, J. M. (1992). *Foundations of Education Perspectives on American Education*. USA, Mac Millan.
- Elibol, S. (1999). *Felsefe konuşmaları*. Kültür ve Turizm Bakanlığı Yayınları.
- Stevenson, L. (2005). *Yedi İnsan Doğası Kuramı*. İstanbul, Say Yayınları.
- Ülken, H. Z. (1967). *Eğitim Felsefesi*. İstanbul, Milli Eğitim Basımevi.

EXTENDED ABSTRACT***The Role of Human Nature in The Educational Philosophy***

How education is perceived and assessed by both the subject and the object is one of the most fundamental questions of the educational philosophy. As a whole, human knowledge, actions, values, beliefs are signs of how education should be done. At this point the relationship between education and the state is on the agenda. The question of how the state wants to train a human type reveals the importance of this relationship. However, it is necessary for the state to evaluate the scientific, philosophical and pedagogical accumulation and viewpoints taking into consideration the social and cultural characteristics and to provide opportunities for passing on the life (Anđ, 2006, pp. 63-64). It is necessary to develop programs aiming at realizing and developing the potential of human beings as educational purpose and aiming at this purpose. The purpose of this research is to make inferences in the context of educational philosophy about how people perceive and evaluate both the subject and the object, and to gain the views of educational philosophy. In this context, the relevant literature has been reviewed, comparisons and evaluations made. These theories, which have positively contributed to our inability to understand ourselves and our place in the world, emphasize all the different aspects of human beings. Each one of them is constantly changing our view of human nature and continues to influence our thinking. For this reason, although there are some basic conflicts between them, these theories can be seen as the theories that contribute to each other rather than to invalidate each other.

As a result, it is important to realize insights into human nobility in order to exhibit what is possible with education. However, it is not so right to adopt only one of the educational philosophies that pertain to the views of the nature of this presented human nature and parallel to them, and to organize all educational activities accordingly. It is known that in the history of thought, the crises related to the nature of human nature are experienced in the level of belief of universal religions. The first crises related to the subject (Elibol, 1999, p.117) have emerged with the concepts of "angel and devil" in Stoalılar and "contradiction of desire and reason" in universal religions. How to get rid of the dilemmas that people fall into is closely related to its nature. But when human nature is examined, it is often the case that there are several kinds of human nature, whether or not they are similar to each other, and which are completely contrary to one another, The question comes to mind. All people can be trained in one way or another. But no one can teach anything about the content of topics such as animal language, technique and morality. Accordingly, it is necessary to take advantage of all views on the nature of human nature, thinking that there is a universal human nature based on the precise learning. Sometimes accepting that human nature needs to be controlled by reason must embrace the preconditions of education philosophy, such as embracing that it is an inner life force that is sometimes aimed at human beings in person, and sometimes assuming that it is a flexible structure in which the desired form can be gained. As a result of evaluations, it can be said that it is necessary to look at a holistic approach to human beings that carries the qualities of being an entity integrating body and soul. To look at a person from a certain direction is to see him with a face of the medallion. They should try to organize educational philosophies and reflect on their educational activities, taking into account all views on the nature of human nature. There are many things that all the sciences will contribute to all the problems related to human natures. However, this contribution must be interdisciplinary in order to be fruitful. Because human nature is a topic that breaks the boundaries between what is called human sciences, which is not only between

physical and social sciences. Existing social problems also reveal that human nature needs to be explored better.